

Konsultacje projektu Strategii Rozwoju Polski do 2035 r.

Konsultacje publiczne Strategii Rozwoju Polski do 2035 r. mają na celu poprawę lub udoskonalenie dokumentu w zakresie jego treści i konkretnych zagadnień – prosimy o niewnoszenie uwag redakcyjnych i technicznych (projekt po zakończeniu konsultacji zostanie ponownie poddany pracom redakcyjnym).

Prosimy o przesłanie wypełnionego formularza z uwagami na adres: Strategia2035@mfipr.gov.pl

1. Rodzaj podmiotu:

- Osoba prywatna (proszę przejść do pytania 2),
- Instytucja publiczna (proszę przejść do pytania 3),
- Samorząd (proszę przejść do pytania 3),
- Organizacja pozarządowa (proszę przejść do pytania 3),
- Inne (jakie?): organizacja pracodawców (proszę przejść do pytania 3).

2. Metryczka (osoba prywatna):

Imię:.....

Nazwisko:

Reprezentowana instytucja (opcjonalnie):.....

Adres email:.....

3. Metryczka:

Nazwa podmiotu: Pracodawcy RP.....

Adres email do kontaktu: legislacja@pracodawcyrp.pl

4. Uwagi

Lp.	Część dokumentu	Strona	Treść uwagi
I.	Priorytet 2.2: Rozwój mobilności oraz infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej	130	<p>W opisie działań na rzecz rozwoju dostępu do szerokopasmowego internetu postulujemy dodanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Z uwagi na krajobraz zagrożeń oraz kluczowe znaczenie ciągłości działania infrastruktury telekomunikacyjnej realizowane będą działania dotyczące wsparcia poprawy odporności istotnych elementów infrastruktury. • Podejmowane będą też działania dotyczące upowszechnianie korzystania z usług szerokopasmowych wśród obywateli i firm. <p>W zakresie proponowanego pkt 1 jest to spójne z zawartym już w projekcie na str. 202 wskazaniem, że <i>„Elementem działań zabezpieczających będzie ochrona infrastruktury energetycznej, wodno-kanalizacyjnej oraz sieci IT i komunikacyjnej, które mogą stanowić potencjalne cele ataków”</i>.</p>
II.	Załącznik 1. Plan działań na lata 2026-2029	12	<p>Postulujemy o dodanie do listy źródeł finansowania pozycji „umowa inwestycyjna”, która jest już przewidziana w Prawie komunikacji elektronicznej. Ponadto przewidziane jest też wykorzystanie instrumentów zwrotnych pochodzących ze zwrotów pożyczek udzielanych jeszcze na gruncie POPC.</p> <p>Dodatkowo, ponieważ w opisie zadania mowa jest o zapewnieniu odpowiedniego otoczenia regulacyjnego, w zadaniach na 2026 r., w naszej ocenie powinno się uwzględnić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wejście w życie projektu ustawy zapewniającej stosowanie w Polsce unijnego aktu w sprawie infrastruktury gigabitowej oraz drugiej, zapowiadanej przez Ministerstwo Cyfryzacji ustawy likwidującej dalsze bariery inwestycyjne, 2) zwiększenie synergii pomiędzy inwestycjami w zakresie rozwoju innej infrastruktury o znaczeniu krytycznym z inwestycjami telekomunikacyjnym. Dotyczy to przede wszystkim umożliwienia operatorom korzystania z wież i masztów budowanych na potrzeby kolejowego systemu GSM-R, a także ułatwienie budowania infrastruktury w bezpośrednim sąsiedztwie dróg i szlaków kolejowych.

III.	Priorytet 3.2: Wzmocnienie potencjału obronnego kraju	202	W zdaniu: „ <i>Wprowadzone zostaną zmiany prawne mające na celu usprawnienie i ułatwienie procesu inwestycyjno-budowlanego na tym obszarze dla celów obronności.</i> ” proponujemy dodanie także wprost na obiekty cywilne, które mają kluczowe znaczenie w obszarze odporności w tym związane z telekomunikacją, energią i innymi urządzeniami przesyłowymi.
IV.	Priorytet 3.2: Wzmocnienie potencjału obronnego kraju	202	<p>W tym zakresie w naszej ocenie powinna być wskazana m.in. infrastruktura wymieniona już w opisie zawartym na str. 202: <i>elementem działań zabezpieczających będzie ochrona infrastruktury energetycznej, wodno-kanalizacyjnej oraz sieci IT i komunikacyjnej, które mogą stanowić potencjalne cele ataków.</i></p> <p>Wnosimy o korektę lub uzupełnienie zwrotu: „sieci IT i komunikacyjnej”. Tak, aby otrzymała ona brzmienie: „sieci telekomunikacyjnej, zasobów IT oraz infrastruktury komunikacyjnej”. W szczególności zwracamy uwagę na niejasność zwrotu „sieć IT”.</p>
V.	Priorytet 3.2: Wzmocnienie potencjału obronnego kraju	208	We fragmencie następującym po zdaniu „ <i>Wsparcie będzie dotyczyć infrastruktury lokalnej, w tym takiej, która podlega podwójnemu wykorzystaniu – na cele cywilne i wojskowe, oraz takiej, która ma istotny wpływ na poziom życia mieszkańców.</i> ” postulujemy dodanie także wzmianki o infrastrukturze telekomunikacyjnej, której obecność oraz odporność mają kluczowy charakter w warunkach kryzysowych.
VI.	Priorytet 3.3: Budowa odporności państwa i społeczeństwa na kryzysy	212	W opisie projektu SBŁP proponujemy dodać: <i>System będzie projektowany, budowany i utrzymywany z uwzględnieniem istniejących zasobów infrastrukturalnych, zarówno będących w dyspozycji podmiotów publicznych, jak i prywatnych. Wykorzystane zostaną synergie w tym zakresie, które pozwolą na zapewnienie efektywnej realizacji zadań przy jednoczesnym utrzymaniu najwyższych standardów bezpieczeństwa. Założeniem będzie realizacja w formule zakładającej współpracę podmiotów publicznych, w tym operatora SBŁP z podmiotami prywatnymi dającymi rękojmię najwyższej jakości i bezpieczeństwa.</i>

VII.	Priorytet 3.3: Budowa odporności państwa i społeczeństwa na kryzysy	216	<p>W podpunkcie <i>B. Modernizacja i utrzymanie infrastruktury podwójnego zastosowania oraz wykorzystanie i rozwój nowoczesnych technologii wspierających bezpieczeństwo infrastruktury krytycznej</i> proponujemy dodanie listy takiej infrastruktury.</p> <p>W naszej ocenie w tym zakresie użyty powinien być zakres wskazany już na str. 211 „ochrona infrastruktury o podwójnym zastosowaniu (drogowa, kolejowa, intermodalna, morska, lotnicza, energetyczna, ochrony zdrowia, telekomunikacyjna oraz logistyczna)”.</p> <p>Ewentualnie ta wymieniona już w opisie zawartym na str. 202: <i>elementem działań zabezpieczających będzie ochrona infrastruktury energetycznej, wodno-kanalizacyjnej oraz sieci IT i komunikacyjnej, które mogą stanowić potencjalne cele ataków</i> (w tym zakresie wnosimy jednocześnie o korektę tego zapisu w uwadze powyżej).</p>
VIII.	Priorytet 3.3: Budowa odporności państwa i społeczeństwa na kryzysy	216	<p>W podpunkcie <i>C. Zwiększenie odporności i bezpieczeństwa infrastruktury telekomunikacyjnej</i> zawarto jedynie odniesienie do integracji systemów publicznych i łączności satelitarnej. Rozwiązania te mogą jednak zapewniać jedynie odpowiedź na część potrzeb, szczególnie w zakresie wojska i administracji publicznej i służb.</p> <p>Pominięty został jednak wątek potrzeby wzmocnienia bezpieczeństwa i odporności cywilnych sieci stacjonarnych i ruchomych realizujących usługi dla obywateli, przedsiębiorstw, administracji oraz będących jednocześnie podstawą dla części z systemów łączności stosowanych przez stronę publiczną.</p> <p>Postulujemy dodanie (jak w uwadze wyżej) wskazania, że: <i>„Z uwagi na krajobraz zagrożeń oraz kluczowe znaczenie ciągłości działania infrastruktury telekomunikacyjnej realizowane będą działania dotyczące wsparcia poprawy odporności istotnych elementów infrastruktury.”</i>.</p>
IX.	Priorytet 3.3: Budowa odporności państwa i społeczeństwa na kryzysy	216-218	<p>W działaniu 4. <i>Zwiększenie poziomu cyberbezpieczeństwa kraju</i> należałoby uwzględnić działania wspierające rozwój odporności przedsiębiorstw i odpowiedniego zabezpieczenia ich infrastruktury przed cyberzagroženiami. Zgodnie z dyrektywą NIS2 do podmiotów kluczowych i ważnych dla funkcjonowania państwa zalicza się szerokie grono przedsiębiorstw prywatnych, w przypadku których skutki ataków cybernetycznych wykraczają daleko poza samo przedsiębiorstwo, grożąc przerwami w dostawach kluczowych produktów i usług na rzecz społeczeństwa (choćby w zakresie dostaw wody, żywności, łączności czy świadczenia podstawowych usług medycznych). Podmioty prywatne, pozbawione pomocy państwa w zakresie budowania swojej odporności na cyberzagrożenia, nie są w stanie same we własnym zakresie oprzeć się rosnącej liczbie ataków i coraz bardziej zaawansowanym technikom stosowanym przez cyberprzestępców. Stąd Strategia powinna przewidywać działania wspierające wszystkie podmioty składające się na krajowy system cyberbezpieczeństwa, w tym przedsiębiorstwa prywatne. Pomoc taka, skierowana do szerokiego grona przedsiębiorstw, powinna obejmować całokształt środków niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa procesów i infrastruktury, m.in. identyfikacja istniejącego stanu</p>

			zabezpieczeń i określenie niezbędnych działań naprawczych, opracowanie i wdrożenie procedur, zakup usług, oprogramowania i sprzętu na potrzeby odpowiedniego zabezpieczenia firmy przed cyberzagrożeniami, szkolenia pracowników i kadry zarządzającej.
X.	Synteza	9	<p>Ad. Cel gospodarczy</p> <p>W odniesieniu do syntezy zawartej w projekcie Strategii, zgłaszamy stanowczy sprzeciw wobec sformułowania wskazującego, iż dotychczasowy polski model gospodarczy jest oparty m.in. o „słabą pozycję pracowników”.</p> <p>Stwierdzenie to jest niezgodne ze stanem faktycznym. Polski rynek pracy charakteryzuje się trwale niską stopą bezrobocia, co w sposób obiektywny wzmacnia pozycję negocjacyjną pracowników względem pracodawców w procesie ustalania warunków pracy i płacy.</p> <p>Należy ponadto wskazać, iż pracownicy w Polsce objęci są wielopoziomowym systemem ochrony prawnej. System ten jest realizowany zarówno przez reprezentatywne organizacje związkowe w ramach dialogu społecznego, jak i przez wyspecjalizowane instytucje publiczne, w tym Państwową Inspekcję Pracy. Istniejące mechanizmy instytucjonalno-prawne gwarantują odpowiedni poziom zabezpieczenia praw pracowniczych.</p> <p>Propozycja zmiany: wnosimy o wykreślenie z treści Strategii sformułowania „słabą pozycję pracowników” jako niezgodnego ze stanem faktycznym. Utrzymywanie tej tezy błędnie diagnozuje sytuację na rynku pracy i podważa trafność proponowanych kierunków Strategii.</p>
XI.	Synteza	10	<p>Ad. Cel gospodarczy</p> <p>W odniesieniu do podpunktu określającego metody prowadzenia polityki przemysłowej, wnosimy o uzupełnienie katalogu celów o postulat o fundamentalnym znaczeniu dla polskich przedsiębiorców.</p> <p>Zapewnienie stabilności systemu prawnego jest kluczowym warunkiem wstępnym dla kształtowania przyjaznego i przewidywalnego otoczenia biznesowego oraz stymulowania decyzji inwestycyjnych. Pominięcie tego aspektu w dokumencie strategicznym stanowiłoby istotne niedopatrzenie w stawianej diagnozie.</p> <p>Propozycja zmiany: Wnosimy o dodanie w przedmiotowym podpunkcie sformułowania „stabilność systemu prawnego”.</p>

XII.	Część diagnostyczna	17	<p>Ad. Definicja konkurencyjności</p> <p>Zdefiniowana w strategii konkurencyjność wymaga istotnego uzupełnienia o kwestie o kluczowym znaczeniu dla funkcjonowania i rozwoju polskich przedsiębiorców.</p> <p>Propozycja zmiany: Proponuje się wprowadzenie następującej definicji konkurencyjności:</p> <p>„Konkurencyjna gospodarka to gospodarka zdolna sprzedawać na Jednolitym Rynku Unii Europejskiej oraz na rynku globalnym coraz bardziej zaawansowane technologicznie dobra i usługi. Opiera się ona na stabilnym i przewidywalnym otoczeniu regulacyjnym oraz sprawnych instytucjach państwa, które minimalizują obciążenia biurokratyczne. W takiej gospodarce przedsiębiorstwa osiągają przewagi komparatywne w wytwarzaniu dóbr o wysokiej wartości dodanej, mając dostęp do wykwalifikowanego kapitału ludzkiego oraz kluczowych zasobów. Wytwarzają je wydajniej (przy niższych kosztach całkowitych, w tym kosztach pracy i obciążeń publicznoprawnych) oraz zapewniają wyższą innowacyjność i jakość niż w innych krajach. Ważne jest przy tym nie tylko to, co produkuje się w danej gospodarce, ale także na jakim etapie łańcucha dostaw – najmniejsza wartość dodana powstaje zazwyczaj w fazie produkcji dóbr, natomiast największa na etapie przed- i poprodukcyjnym. W wysociekonkurencyjnej gospodarce przedsiębiorstwa intensywnie realizują więc także funkcje takie jak badania i rozwój, zarządzanie, marketing czy logistyka, wspierane przez nowoczesną infrastrukturę organizowaną przez instytucje publiczne.”</p>
XIII.	Część diagnostyczna	17	<p>Ad. Diagnoza konkurencyjności</p> <p>Przedstawiona w projekcie Strategii diagnoza, w myśl której „Polska gospodarka jest konkurencyjna”, stoi w wyraźnej sprzeczności z danymi prezentowanymi w niezależnych, międzynarodowych opracowaniach analitycznych i statystycznych.</p> <p>Teza ta nie znajduje potwierdzenia w kluczowych wskaźnikach. W rankingu <i>IMD World Competitiveness Ranking 2025</i>, Polska uplasowała się na 52. pozycji wśród 69 badanych gospodarek, m.in. za Grecją, Rumunią i Łotwą. Co istotne jako jeden z obszarów problemowych polskiej gospodarki wskazano niską efektywność instytucji publicznych (kategoria <i>government efficiency</i>), w tym jakość legislacji regulującej prowadzenie działalności gospodarczej.</p> <p>Podobne wnioski płyną z analiz dotyczących innowacyjności, kluczowej dla budowania konkurencyjności. W raporcie <i>European Innovation Scoreboard</i>, Polska systematycznie klasyfikowana jest w grupie państw o jednym z najniższych poziomów innowacyjności w Unii Europejskiej.</p>

			<p>Propozycja zmiany: zastąpienie stwierdzenia „Polska gospodarka jest konkurencyjna” rzetelną analizą wyzwań, z którymi mierzy się polska gospodarka w kontekście konkurencyjności. Analiza ta powinna być oparta na niezależnych rankingach międzynarodowych i identyfikować rzeczywiste bariery rozwoju, w tym te o charakterze instytucjonalnym i regulacyjnym.</p>
XIV.	Część diagnostyczna	19	<p>Ad. Wykres 2. Koszt pracy w przetwórstwie przemysłowym w wybranych państwach UE</p> <p>Odnosząc się do Wykresu 2., ilustrującego relatywnie niski poziom kosztów pracy w polskim przetwórstwie przemysłowym na tle innych państw UE, wskazujemy, że przedstawioną analizę warto jest uzupełnić o dane pokazujące dynamikę zmian w kosztach pracy w ostatnich latach.</p> <p>Należy podkreślić, iż według danych Eurostat (<i>Labour productivity and unit labour costs</i>), wzrost kosztów pracy w Polsce od 2015 roku był niemal dwukrotnie szybszy niż średni wzrost kosztów pracy dla państw UE-27.</p> <p>Propozycja zmiany: Wnosimy o uzupełnienie analizy towarzyszącej Wykresowi 2. o dane dotyczące wysokiej dynamiki wzrostu kosztów pracy w Polsce w ostatnich latach. Prezentowanie wyłącznie statycznego poziomu kosztów, bez kontekstu ich szybkiego wzrostu, prowadzi do błędnych wniosków dotyczących faktycznej presji kosztowej, pod jaką znajdują się polskie przedsiębiorstwa.</p>
XV.	Część diagnostyczna	24	<p>Ad. 2) Niska innowacyjność gospodarki</p> <p>Wnosimy o uzupełnienie diagnozy o odniesienie się do pozycji Polski w rankingu <i>European Innovation Scoreboard</i>. Wskaźnik ten precyzyjnie obrazuje skalę wyzwania, jakim jest niska innowacyjność polskiej gospodarki na tle państw członkowskich UE.</p> <p>Należy wskazać, iż Polska kolejny rok z rzędu klasyfikowana jest w grupie <i>Emerging Innovators</i>. Jest to kategoria państw o najniższym poziomie innowacyjności, osiągająca wynik poniżej 70% średniej wartości wskaźnika dla całej Unii Europejskiej.</p> <p>Pominięcie w dokumencie Strategii odniesienia do tego kluczowego wskaźnika sprawia, że diagnoza w strategicznym obszarze innowacji jest niepełna.</p>
XVI.	Część kierunkowa	55	<p>Ad. Cel 2: Tworzenie warunków dla konkurencyjnej i sprawiedliwej gospodarki, z poszanowaniem dla środowiska i klimatu</p> <p>W odniesieniu do punktu definiującego podstawowe zadania państwa, wnosimy o uzupełnienie sformułowania „przyjaznego otoczenia regulacyjnego” o przymiotnik „stabilnego”.</p> <p>Uzasadnienie tego postulatu wynika wprost z analizy barier prowadzenia działalności gospodarczej. Zmienne i nieprzewidywalne otoczenie prawne jest wskazywane przez przedsiębiorców jako jeden</p>

			<p>z fundamentalnych problemów, który generuje wysokie koszty adaptacyjne i utrudnia planowanie rozwoju.</p> <p>Proponowana zmiana: „przyjazne i stabilne otoczenie regulacyjne” precyzuje warunki, jakie państwo musi spełnić, aby efektywnie wspierać konkurencyjność gospodarki.</p>
XVII.	Priorytet 2.3: Kształtowanie ekosystemu dla innowacji i wzrostu firm	139	<p>Ad. B. Piaskownice regulacyjne dla testowania innowacyjnych rozwiązań</p> <p>W odniesieniu do piaskownic regulacyjnych, wskazujemy, iż obecna formuła rozproszonych, sektorowych rozwiązań jest niewystarczająca i generuje ryzyko powstawania barier biurokratycznych.</p> <p>Dla zapewnienia realnego wsparcia innowacyjności, potrzebna jest konsolidacja istniejących piaskownic regulacyjnych. Należy dążyć do stworzenia spójnego i horyzontalnego systemu, który zapewni efektywne i przejrzyste ramy dla testowania nowatorskich technologii i modeli biznesowych.</p>
XVIII.	Priorytet 2.3: Kształtowanie ekosystemu dla innowacji i wzrostu firm	144	<p>Ad. Cele do osiągnięcia</p> <p>Proponowane cele pośredni i docelowy relacji nakładów krajowych brutto na działalność B+R (GERD) do PKB znacząco odbiegają od nakładów wydatków rządowych na badania i rozwój państw, do pozycji których Polska powinna aspirować w 2035 roku pod względem innowacyjności i konkurencyjności. Państwa członkowskie UE, charakteryzujące się najwyższym poziomem konkurencyjności i innowacyjności, odnotowują poziom nakładów rządowych wydatków na B+R (GERD) w relacji do PKB na poziomie >3%.</p> <p>Propozycja zmiany: Cel pośredni na 2030 r. na poziomie $\geq 2,25\%$ oraz cel na 2035 r. na poziomie $\geq 2,75\%$</p>
XIX.	Priorytet 2.7: Dbanie o jakość życia wszystkich obywateli	188	<p>Ad. A. Wzmocnienie Państwowej Inspekcji Pracy</p> <p>Środowisko biznesowe i reprezentatywne organizacje polskich przedsiębiorców, w tym Pracodawcy RP wielokrotnie wyrażali zaniepokojenie planowanymi zmianami dot. sposobu wzmocnienia kompetencji Państwowej Inspekcji Pracy (PIP).</p> <p>Instrumenty, w które miałyby zostać wyposażony PIP, w kształcie przedstawionym w projekcie UD283, oceniamy jako stwarzające poważne ryzyko destabilizacji rynku pracy. Mogą one w konsekwencji negatywnie rzutować na funkcjonowanie całej gospodarki, uderzając zarówno w pracodawców, jak i w pracowników.</p> <p>Ponadto, należy zauważyć, że w celach szczegółowych dla Priorytetu 2.7 nie zdefiniowano żadnych mierzalnych wskaźników, które odnosiłyby się do proponowanego wzmocnienia PIP. Skutki proponowanych rozwiązań są bowiem trudne do przewidzenia i mogą okazać się problematyczne dla rozwoju polskiej gospodarki.</p>

			Propozycja zmiany: Biorąc pod uwagę powyższe zastrzeżenia, wnosimy o całkowite usunięcie podpunktu A Wzmocnienie Państwowej Inspekcji Pracy z projektu Strategii Rozwoju Polski do 2035 r. w jego obecnym brzmieniu.
XX.	Priorytet 1.5: Dobre zdrowie i aktywne starzenie się	90	Zwracamy uwagę na wątpliwości powstałe w zw. z zapowiadającym rozszerzeniem zakazu reklamy napojów alkoholowych. W szczególności jeśli rozszerzono by je na produkty niezawierające alkoholu (np. piwa bezalkoholowe) i na napoje o niskiej jego zawartości. Rozwiązania te budzą istotne wątpliwości w kontekście zgodności z prawem unijnym, w szczególności z zasadą proporcjonalności. W wyroku z dnia 19 czerwca 2025 r. w sprawie C-200/24, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ocenił w sposób negatywny funkcjonowanie w Polsce niemal całkowitego zakazu reklamy aptek. TSUE wskazał m.in., że ograniczenia swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług może być dopuszczone jedynie pod warunkiem, że po pierwsze, jest uzasadnione nadrzędnym względem interesu ogólnego oraz jest zgodne z zasadą proporcjonalności - co oznacza, że musi być odpowiednie do zagwarantowania w sposób spójny i konsekwentny realizacji zamierzonego celu i nie może wykraczać poza to, co jest niezbędne do jego osiągnięcia. Trybunał podkreślił, że państwo członkowskie może wprowadzić takie ograniczenie jedynie wtedy, gdy wykaże jego rzeczywistą konieczność, tj. że jest to jedyny środek zdolny do osiągnięcia zamierzonego celu, a rozwiązania mniej restrykcyjne nie zapewniłyby porównywalnego poziomu ochrony interesu publicznego – w tym przypadku zdrowia publicznego. Wskazujemy, że mimo istniejącego zakazu reklamy alkoholi wysokoprocentowych ich spożycie rośnie a tymczasem piwa i innych niskoprocentowych maleje. Wprowadzenie zakazu reklamy piwa, alkoholi niskoprocentowych czy napojów bezalkoholowych może ten trend jedynie pogłębić.
XXI.	Priorytet 1.3: Odpowiedzialna polityka migracyjna	75	Z dużą aprobatą przyjmujemy to, że zauważony został problem zawodów deficytowych. Projektodawca podkreśla jednak, że „Szczególny nacisk położony zostanie na pozyskiwanie pracowników posiadających unikatowe, wysokospecjalistyczne umiejętności.” Podkreślamy jednak, że na polskim rynku istnieje zapotrzebowanie na obydwie grupy – zarówno na wysoko wykwalifikowanych specjalistów, jak i osoby bez takich kwalifikacji a wykonujące prace, które nie znajdują zainteresowania u obywateli polskich. Obecność obydwu grup jest konieczna dla co najmniej utrzymania obecnego poziomu gospodarczego. Dodatkowo warto nadmienić, że zgodnie z „Prognozą ludności na lata 2023–2060” nastąpić ma wyraźny ubytek ludności do 2060 r. W scenariuszu głównym przewiduje się spadek do 30,4 mln osób, a w alternatywnych odpowiednio do 26,7 mln w niskim oraz do 34,8 mln w wysokim. Dodatkowo prognozuje się starzenie się ludności Polski, tj. wzrost odsetka osób w wieku 65 lat i więcej wraz z dużym spadkiem liczby dzieci i młodzieży. Co szczególnie istotne, zmniejszy się także liczba osób w wieku produkcyjnym, spadek ten do 2060 r. wynieść ma od 25% do 40%. Mając to na uwadze wskazujemy na konieczność systemowych zmian i nie ograniczania się wyłącznie do zawodów określanych obecnie jako deficytowe. Niebawem bowiem grupa ta może się znacząco rozszerzyć. Strategia powinna więc nie tylko

			zakładać działania na rzecz uzupełnienia obecnych kadr, ale także przewidywać dalekosiężne działania służące przeciwdziałaniu zapowiadanej spadkowi liczby osób w wieku produkcyjnych. Jednym z tego typu działań jest stworzenie takich warunków, aby uatrakcyjnić polski rynek pracy dla cudzoziemców niezależnie od branży, w której mieliby wykonywać pracę.
XXII.	Priorytet 2.7: Dbanie o jakość życia wszystkich obywateli	189	Planowane wprowadzone wzruszalnego domniemania istnienia stosunku pracy osób zatrudnionych w ramach pracy platformowej budzi poważne zastrzeżenia. Wskazać należy, że sama Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2831, choć posługuje się pojęciem "domniemania", to nie jest ono tożsame z domniemaniem na gruncie polskiego prawa. Unijny prawodawca wskazuje, że zakłada, że około 20% całości umów zostanie przekształcone w umowy o pracę. Wiele rozwiązań zawartych w Dyrektywie odnosi się wprost do relacji innych niż stosunek pracy. Należy zwrócić uwagę na niejasność co do tego jaki podmiot miałaby zostać uznany w tego typu relacji za pracodawcę. W większości przypadków dostawcy platformy są de facto „dostawcami” technologii, stosując model współpracy z partnerami flotowymi w zakresie zatrudnienia. Tym samym umożliwia on wykonywanie przez daną osobę zleceń na różnych platformach. Należy zatem stwierdzić, że model pracy platformowej współgra z naturą umów cywilnoprawnych (m.in. brak kierownictwa – możliwość nieprzyjmowania zlecenia, czy decyzyjność co do godzin i miejsca pracy). Podkreślić należy, że wiele osób wybiera pracę platformową właśnie z uwagi na elastyczność, jaka się z nią wiąże. Dzięki niej mogą oni swobodnie łączyć jej wykonywanie z innymi obowiązkami - pracą czy nauką. Jest to też dobre miejsce dla osób wchodzących na polski rynek pracy, cudzoziemców, którzy chcą zarobić więcej niż jest to możliwe na standardowej umowie o pracę.